

Reševalna vaja na Grintovcu

V soboto 15.9.2012 smo reševalci GRS Kranj prejeli sporočilo, da je samohodec pri sestopu z Grintovca preko Dolgih sten zaradi megle zašel, padel čez manjšo steno in zdrsel proti krnici Zgornje jame. Centru za obveščanje je še povedal, da je z zlomljeno nogo obležal na višini 2190 m.

V resnici je šlo za obsežno vajo iz reševalne tehnike na zahtevnem terenu, ki je ne izpustimo nobeno leto, po naravi pa je taka, da zaokrožuje celotno predhodno letno usposabljanje. To je vedno vaja iz klasičnega posredovanja, brez pomoči helikopterja, zato obenem predstavlja tudi pošten kondicijski preizkus moštva.

Kolesje vaje je pognala predhodnica treh reševalcev, ki je zgolj z opremo za prvo pomoč odhitela ponesrečencu naproti. Nekoliko zatem se nas je tudi glavna odpeljala z običajnega zbirnega mesta do konca ceste nad kmetijo Suhadolnik, kjer smo si še v jutranji megli razdelili dele nosil, vrvi in zajeten kup opreme za izdelavo sidrišč. Še preden smo se razpotegnili v vzpenjajočo se gosenico, nas je vodja razdelil v štiri skupine, kar se je kasneje med reševanjem izkazalo za zelo učinkovito.

Po prihodu na mesto nesreče je tako brez odvečnega dogovarjanja vsak že vedel, kje je njegovo delovno mesto in kaj mora storiti. Dve skupini sta izdelali dvojne sidrišče za prvi spust, tretja skupina je sestavila dele nosil, četrta skupina pa je nekaj deset metrov nižje pripravila sidrišča za nadaljnji spust.

Transport ponesrečenca smo dosledno izvedli na celotni trasi sestopa. Z Zgornjih jam do koč na Kokrškem sedlu smo naredili dva zračna spusta s horizontalnim položajem nosil in tri z vzdolžnim, ostalo je bil transport s kolesom, ki se je nadaljeval po Stari poti do izhodišča nad Suhadolnikom. Zaradi strmih in izpostavljenih odsekov Stare poti smo uredili dodatno varovanje nosil z dvema vrvmi, na najbolj strmih delih pa smo izvedli nekaj spustov s pomočjo vrvne tehnike.

Reševalna vaja z jugovzhodnih pobočij Grintovca je po naši oceni zelo dobro uspela. Moštvo se je izkazalo z motiviranim pristopom, nadalje, razdelitev reševalcev na štiri manjše skupine je prinesla lažje usmerjanje poteka reševanja in bolj usklajeno delovanje celote, in nazadnje, nova nosila TLS, ki smo jih dobili v uporabo na začetku leta 2012, so zadovoljivo prestala preizkus transporta po različnih vrstah in nakloninah terena.

Vaje smo se udeležili: Anderle Vojko, Bertonec Filip, Blažič Benjamin, Ciperle Jože, Dolinar Miha, Grgorinič Damir, Ivačič Matjaž, Kecman Andrej, Kejžar Anton, Klanjšek Tine, Klanjšek Matija, Korenčan Zvone, Kranjc Matej, Markič Franc, Markič Peter, Piskar Gregor, Ručigaj Marjan, Šifrer Gregor, Šter Albin, Švigelj Primož, Triler Janez, Variačič Igor, Velikanje Janez.

Kranj, september 2012

Besedilo: Gregor Piskar

Fotografije: Gregor Šifrer, Gregor Piskar

Razdeljevanje opreme v meglenem jutru po prehodu septembske hladne fronte.

Vzpon proti Zgornjim jamam.

Spust se ne začne dokler inštruktorjeve oči ne preverijo vseh podrobnosti.

Dvoje odličnih sidrišč in Miha s ponesrečencem.

Prvi spust preko krajše stene je končan.

Sestop reševalca s ponesrečencem se nadaljuje po gruščnatem jeziku pod steno.

Eden lažjih odsekov na poti v dolino.

Nova nosila TSL smo preizkusili v terenu različnih naklonin.

Miha z nosili v popolni vertikali.

Na markirani poti proti Kokršemu sedlu smo nosila opremili s kolesom.

Tu in tam je zaradi ovir na poti transport malo manj prijazen.

Na Kokrškem sedlu.